

Lezingen

- Js 66, 18-21 (Zij zullen uw broeders bijeenbrengen)
- Lc 13, 22-30 (Zij zullen komen uit het oosten en het westen)

Homilie

Beste medegelovigen

Als je regelmatig het openbaar vervoer gebruikt, weet je dat je een marge moet nemen om de aansluitingen niet te missen.

Je weet dat er een bus is, en als je die neemt, heb je in het station normaal enkele minuten om naar het perron te rennen en nog net de trein te halen.

Maar helaas is dat niet altijd het geval.

De bus zit soms vast in het verkeer, het gaat allemaal langzaam.

Je maakt je zenuwachtig.

Je komt aan in het station.

Op het aankondigingsbord staat vermeld: niet opstappen.

Maar de trein staat er nog. De conducteur staat nog in een open deur te kijken voor hij de laatste deur sluit, maar je mag er niet meer in!

Eén oplossing voor dit probleem is een vroegere bus nemen en in het station wat vroeger aankomen.

Een beetje moeite doen, wat vroeger opstaan is de boodschap.

Het valt ons moeilijk om God (of Jezus) voor te stellen als Iemand die buiten sluit, die mensen afwijst, die mensen – nog erger – verloren laat gaan. Dat strookt niet met het beeld van de liefhebbende God, die niet wil dat mensen verloren gaan, maar dat mensen goed terecht komen, dat ze leven.

God heeft het beste voor met de mensen en met de wereld.

Geen oorlog, geen geweld,

Daar past niet bij dat er mensen buiten de boot zouden vallen, dat zij buitengesloten worden en dat voor hen Gods goedheid niet zou gelden.

God sluit geen mensen buiten. God schrijft geen mensen af.

Jezus zelf is toch bij uitstek het voorbeeld hiervan?

Hij die juist die mensen opzoekt, die er in de maatschappij van toen maar een beetje bij hingen: de mensen aan de rand, de randbewoners en de randfiguren, het uitschot.

Het lijkt dan wel alsof de woorden van Jezus direct tegen ons gericht zijn.

Wanneer Hij zegt: *“span u in tot het uiterste om door de nauwe deur binnen te komen, want ik zeg u: velen zullen proberen binnen te komen, maar zij zullen*

daar niet in slagen.”

Jezus heeft het hier niet over de trein of de bus die niet op tijd komt, maar over het Rijk Gods.

Het is zijn antwoord op de vraag of er veel of weinig mensen zullen gered worden.

Hij is heel duidelijk in zijn antwoord: de deur van het Koninkrijk zal altijd geopend zijn voor hen die zich inspannen om mee te werken aan de uitbouw van het Rijk Gods.

Wie dat niet doet, komt terecht in het rijk van ongerechtigheid, waar geweent en tandengeknars zal zijn.

We weten wat het Koninkrijk van God is:

het is een rijk van liefde, van vrede, van gerechtigheid.

Dat komt er niet zomaar, daar moet voor gewerkt worden.

We moeten niet zeggen: *“Heer, we hebben toch samen met U gegeten en gedronken, we hebben geluisterd naar uw onderricht in onze straten”*, want dat is dan toch onvoldoende?

Elke zondag samenkomen voor de viering, mee bidden en zingen, het brood delen is geweldig goed.

Maar het is niets meer dan het vertrekpunt om er in ons dagelijks leven mee te werken aan de opbouw van het Rijk Gods.

En dat gaat niet zomaar.

We moeten daar echt voor werken en ons tot het uiterste inspannen.

Anders wacht ons het rijk van ongerechtigheid.

Zo’n rijk kennen we maar al te goed.

Geen Koninkrijk van God, geen blijf van liefde, vrede en gerechtigheid en van rechtvaardigheid, maar een rijk van weerbarstigheid en haat, Israël, Rusland, etc. Een rijk van met het schreien uitgebuite mensen, vluchtelingen, verkrachte vrouwen en kinderen, mensen die alles verloren hebben door het moordend fundamentalisme van een vreselijke ideologie die moordend en plunderend aan de macht zijn..

In het rijk van ongerechtigheid tellen alleen macht en rijkdom, niet het volk.

Zo ziet de wereld eruit wanneer er niet gewerkt wordt aan de uitbouw van het Koninkrijk van God.

En de deur van dat Koninkrijk waarlangs men moet binnen gaan is niet breed, maar erg nauw en smal; alleszins te nauw voor mensen wiens schouders geladen zijn met moord- en oorlogswapens.

Maar niet te nauw voor mensen die willen leven naar de woorden en de daden van Jezus, ons grote voorbeeld.

Mensen die net als Hij op zoek zijn naar liefde, vrede en gerechtigheid.

Mensen die tijd hebben voor andere mensen.

Mensen die kunnen vergeven en vergeten.

Die mensen moeten zich niet doodlopen en ook niet doodwerken om als eersten aan te komen.

Want er zijn laatsten die de eersten en eersten die de laatsten zullen zijn.

En daarmee bedoelt Jezus: **vergeet niet te leven**

Hou niet alleen van God en van je naaste maar ook van jezelf, want anders weet je niet eens wat liefde is.

Wat moeten we vooral onthouden vandaag ?

Het koninkrijk is het doel waarvoor wij onderweg zijn, het ligt voor ons in het verschiet, zoals het beloofde land destijds voor de joden.

Waar het Jezus bij zijn onderricht om gaat, is om ons de weg te leren die we moeten gaan om bij die smalle deur uit te komen.

Als we het dieet van Jezus volgen, dan zal het ons zeker lukken.

© *Cor van den Bosch*